

på pengenes og på de store selskabers præmisser.

Men det er hverken Enhedslisten eller Folketingets flertal her, som bør afgøre, om Tyrkiet kan blive medlem af EU. Hvis Tyrkiet lever op til kriterierne, og hvis Tyrkiet selv på demokratisk vis bestemmer det, så skal Tyrkiet selvfølgelig kunne blive medlem af EU, fordi Tyrkiet er et land som alle andre lande.

Det ændrer dog ikke ved det faktum, at Tyrkiet, som det ser ud i dag, ikke kan blive medlem af EU. Der er simpelt hen alt for store problemer med menneskerettigheder og demokrati. Vi snakker om undertrykkelse af kurderne; vi snakker om tortur i fængslerne; vi snakker om afhøringer med bind for øjnene; vi snakker om, at børn bliver udsat for de samme ting; vi snakker om en daglig undertrykkelse af et kurdisk mindretal i en situation, hvor vi også har en militærjunta i det såkaldte nationale sikkerhedsråd, som har den afgørende indflydelse, som har vetoret i afgørende politiske og økonomiske spørgsmål. Menneskerettighedskrænkelser bliver også gentagne gange dokumenteret af institutioner som Amnesty International og forskellige grupper, som arbejder i solidaritet med det kurdiske folk.

Der er altså meget, meget store problemer i Tyrkiet i dag både med at overholde menneskerettigheder og med demokrati. Og så længe de problemer ikke er løst, så kan Tyrkiet ikke blive medlem af EU.

Men jeg må dog også sige, at der i debatten om EU og Tyrkiet faktisk også er en hel del hykleri. Det nuværende EU er jo langt fra et paradys med hensyn til demokrati og menneskerettigheder.

Kl. 15.30

For det første fungerer EU selv langt fra demokratisk, og derudover ser vi jo også, at der både på EU-plan og i de enkelte medlemsstater er en række ikkedemokratiske initiativer og tiltag, der ikke møder nogen fordømmelse fra EU's side. Jeg kan f.eks. nævne, at den spanske stat ved flere lejligheder har lukket probaskiske aviser og partier, uden at EU har vist tilnærmelsesvis samme bekymringer for det demokratiske aspekt, som EU nu viser i forhold til kurdernes politiske rettigheder.

Jeg synes, det er godt, der bliver fokuseret på kurdernes politiske rettigheder, men jeg synes også, at man kunne kigge på et land som Spanien, når Spanien ikke overholder disse rettigheder.

Det fik ligeledes meget opmærksomhed i europæiske medier, da en kvindedemonstration i Istanbul op til 8. marts sidste år blev angrebet og gennemtævet af politiet.

EU klagede officielt over politibrutaliteten, og både Dansk Folkeparti, herunder fru Pia Kjærsgaard, og udenrigsministeren viste pludselig på dansk tv stor bekymring over politivold. Men ved G8-topmødet i Genova i sommeren 2001 blev en ung demonstrant skudt i hovedet to gange af politiet og bagefter kørt over.

Her skød politiet tåregaspatroner direkte efter demonstranter, præcis som det skete i Istanbul, og da G8-topmødet var ovre, stormede det italienske politi en skole, hvor aktivister overnattede, og gennemtævede de sovende aktivister.

Dengang havde EU ingen holdning til volden fra det italienske politi, og hverken udenrigsministeren eller fru Pia Kjærsgaard udtrykte bekymring over den brutale politivold.

Vi må også minde om, at Vesten har haft gode muligheder for at presse Tyrkiet i en mere demokratisk retning i de perioder, situationen har været værst. Landet har kontinuerligt været medlem af NATO siden 1952 og associeret medlem af EF siden 1963. De værste demokratiske anslag mod demokratiet og krænkelser af menneskerettigheder har fundet sted omkring militærkuppet i 1980 samt under borgerkrigen med PKK i perioden 1984-1999.

Men jeg vil slutte med det, jeg startede med at sige: Diskussionen er meget let. Tyrkiet er et land som alle andre lande, og Tyrkiet skal leve op til de krav, som alle andre lande skal leve op til for at blive medlem af EU.

Jeg vil så sige, at Enhedslisten ikke har tænkt sig at stemme for det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Venstre, De Konservative og Socialdemokraterne. Det skyldes to ting.

For det første al den her snak om absorptionskapacitet. Der er en tendens til, at man prøver at pålægge Tyrkiet yderligere krav i forhold til de krav, man pålægger andre lande. Det er Enhedslisten uenig i. Tyrkiet er et land som alle andre lande.

Det andet er, at Enhedslisten synes, at Dansk Folkeparti rent ud sagt skal have en over nakken, og at Folketinget bør tage kraftig afstand fra Dansk Folkepartis måde at udtrykke sig på i debatten om Tyrkiet. Derfor vil jeg på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende: